

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 141. Aliæ difficultates circa reformationis Decretum motæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

Sæcul. XVI „rea vero Synodus hanc opinionem dam-
A.C. 1546. „nare non intendit., Insuper se Decreti
titulum non approbare affirmavit: Episcopus vero Castellomarinus censuit,
quod quædam verba, quibus scandalum
tolleretur, nec tamen ulli parti deroga-
retur, articulo de Conceptione B. Virginis sint addenda. Cuncta hæc suf-
fragia per Massarellum, qui Synodo erat
a secretis, colligebantur: cum tamen
potior pars nihil esse innovandum judi-
caret, Decretum a cunctis fuit approba-
tum.

§. CXLI.

*Alia dubia circa Reformationis De-
cretum mota.*

*Pallav. l. 7.
e. II. n. 3.
E 4.* Quidam etiam articuli ex Decreto de
Reformatione quorumdam cavi-
lationi erant expositi, pluresque illud
approbare recusabant, nisi quædam verba
illud moderantia adderentur; nam præ-
primis Paceus Cardinalis adhuc aliam,
ob quam Beneficium vacare censeretur,
exceptionem Decreto esse adjungendam
censuit, eamque *regressus cassam* appelle-
avit. Huic feso opposuit Cervinus
Cardinalis, veritus, ne Synodus ejus-
modi regressus approbasse censeretur.
Porro Saffariensi Episcopo placuit De-
cretum circa Regularium conciones in
eorum Ecclesiis, eos tamen invito Epi-
scopo

scopo ex Synodi mente fieri noluit, nec **Sæcul. XVI.**
 minus præter privilegiorum derogatio- **A.C. 1546.**
 nem etiam petiit, ut huic articulo etiam
 Diploma, quo firmabatur, in actis infe-
 reretur: Fesulanus vero Episcopus hoc
 Decretum acceptare recusabat, nisi E-
 piscopis ac Parochis sua munia ac Præ-
 dicationis officium libere exercendi fa-
 cultas redderetur, ita; ut absque Epi-
 scopi licentia nemini in quocunque lo-
 co ad populum dicere liceret. Deside-
 rabat Bellocastrensis Episcopus, ut De-
 creto hæc verba adjicerentur: „Si ve-
 „ro Regulares sese Episcopo sistere ne-
 „glexerint, prædicare haud valeant.,,
 Eadem hæc opinio pluribus insedit.
 Præterea Oscensi Episcopo Decreti titu-
 lus minus arridebat, Calaguritanus au-
 tem Antistes scriptotenus sententiam
 suam promens, Decretum approbavit,
 dummodo Regulares pro petenda Bene-
 dictione sese Episcopis sisterent, tunc
 vero, si non approbentur, nullibi intra
 Diœcesin prædicare valerent. Deni-
 que Canariensis Episcopus ita perora-
 vit: „Equidem in illo de Prædicatori- **Pallav. I. 7.**
 „bus articulo sancitum est, quod Regu- **c. 13. n. 5.**
 „lares ab Episcopis, ut in Parochiis præ-
 „dicare possint, licentiam petere tenean-
 „tur: verum mihi videtur, quod tunc,
 „si semel Religiosus sese Episcopo exhi-
 „buit, dataque licentia revocata non

Rr 2 , fuit,

Sæcul. XVI., fuit, sufficiat, ut unice a Parocho con-
A.C. 1546. „cionandi facultatem accipiat: „ In-
superhabitibus tamen omnibus hisce ra-
tionibus Decretum fuit approbatum:
tandem vero Hercules Sevarolus Syno-
di Promotor petiit, ut contra Episcopos
absentes contumaciæ sententia pronun-
ciaretur, atque contra eos judicii acta
instruerentur. Verum varia erat desu-
per Patrum sententia, potissimis eo in-
clinantibus, ut Germaniæ Antistites
quamdui Comitia agerentur, ab hac-
ge exciperentur.

§. CXLI.

Animadversiones in idem Decretum.

In hoc postremum Decretum sequentes
fieri possunt animadversiones: I. Cum
ab initio in illo dicatur, quod *Synodus
PROBATORUM CONCILIORUM
Constitutionibus inhærere velit*, per hæc
verba subobscure declarat, quod Basileense
Concilium neutquam imitari in-
tendat, quamvis illud tacite confirmet,
cum in eodem hoc Basileensi Concilio
Theologiæ studium ad Cathedrales Ec-
clesias sit extensum, atque ante illud
duntaxat pro Metropolitanis fuerit san-
cillum (*).

II. Præ-

(*) Ita nempe desperatae caussæ patro-
cium non nisi a risu dignis, atque infirmis ra-
go-